

Elegia lui *Haliciu* s'a reprodus din ediția de la 1774 în *Pumnul*, Lepturariu românesc, Viena... III, 67—68; *Cipariu*, Elemente de poetică, Blaș, 1859, p. 135; *Hasdeu*, Col. Tr. 1884, p. 413 sqq.

Călugărul italian *Vito Piluzio* a publicat la Roma an. 1677 un catehismu catolic în limba românească cu litere latine și ortografie italiană.

Cipariu a tipărit fragmente în *Analecte*, Blaș, 1858. Despre *Vito Piluzio*, *Papiu Ilarian* în *Tezaur de monumente istorice pentru România*, București, I, 1862 p. 105 sqq.; *I. Bianu*, Documente inedite din arhivul propagandei, în Col. Tr. 1883 p. 142 sqq., 257 sqq.

În a doua jumătate a secolului XVII s'a scris de un bănățean un dicționar românesc-latinesc cu litere latine. În ms. la Pesta, biblioteca Universității.

B. P. Hasdeu, *Anonymus Lugoshiensis* în Col. Tr. 1884, p. 406 sqq.

La 1697 predicatorul reformat *Ioan Viski* a scris psalmi în limba românească cu litere latine. Ms. în biblioteca colegiului reformat din Cluj.

Hasdeu, în Col. Tr. 1884, p. 414.

29. Cu toate aceste încercări izolate de a scrie limba română cu caractere latinești, nu se poate zice că am fi avut un sistem ortografic până la gramatica lui *Klein* (*Elementa linguae dacoromanæ sive*